

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Corina Movilă în numele inculpatei Salețchi Ecaterina, de avocatul Natalia Uncu în numele inculpatului Bujac Vadim, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Ungheni din 10 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui

Bujac Vadim XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

și

Salețchi Ecaterina XXX, născută la XXX, originară și domiciliată în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 06.06.2018 pînă la 10.01.2017;

Instanța de apel de la 03.02.2017 pînă la 13.02.2019;

Instanța de recurs de la 13.05.2019 pînă la 17.07.2019.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni, sediul central din 10 ianuarie 2017, *Bujac Vadim* a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani din 22.09.2016 și i s-a stabilit lui *Bujac Vadim* o pedeapsă definitivă de 18 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 5 ani și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei, care conform art. 87 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executată de sine stătător.

Salețchi Ecaterina a fost recunoscută culpabilă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani din 22.09.2016 și i s-a stabilit lui *Salețchi Ecaterina* o pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina, în beneficiul părții vătămate Bezzubov Alexei prejudiciul material cauzat în sumă de 3 600 euro sau echivalentul în lei moldovenești la momentul executării.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, în perioada lunii iunie 2015. Bujac Vadim împreună și de comun acord cu soția sa Salețchi Ecaterina, ambii originari și locuitori al XXX, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, au săvârșit o escrocherie în următoarele circumstanțe: în perioada de timp menționată, Bujac Vadim prin intermediul saitului de anunțuri www.999.md, l-a contactat telefonic pe cet. Bezzubov Alexei locuitor al or. Ungheni, care avea plasat un anunț potrivit căruia își vindea automobilul de model „Hyndai Coupe” cu n/î XXX, la prețul de 3 600 euro.

Drept urmare, în vederea dobândirii automobilului lui Bezzubov Alexei, Bujac Vadim după mai multe negocieri purtate prin telefon, prin înșelăciune, l-a convins pe acesta din urmă ca să-i transmită automobilul pe care îl vindea, în datorie, obligându-se totodată ca într-o perioadă scurtă de timp să-i restituie banii, echivalentul costului acestuia.

Sub acest pretext bine chibzuit, la 21.06.2015, Salețchi Ecaterina soția lui Bujac Vadim a întocmit, la notarul public, Plăcintă Sergiu, pe numele lui XXX, care avea împuternicire de la Bezzubov Alexei o procură, potrivit căreia, ea împrumută de la acesta suma de 3 600 euro, echivalentul a 76 723 lei, care constituia de fapt costul automobilului de model „Hyndai Cupe” cu n/î XXX, cu condiția restituirii lor în termen de până la 21.12.2015.

Tot atunci, Odainic Renat, i-a transmis automobilul cu pricina și toate actele deținute.

Ulterior însă, după ce Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina au intrat în posesia automobilului de model „Hyndai Coupe” cu n/î XXX, la 31.07.2015, au reînmatriculat pe numele lui Salețchi Ecaterina, care mai apoi l-a gătat unei firme de creditare „Ceri-Credit” contra sumei de 26 262 lei, după care la 23.03.2016, l-a vândut cet. Cecoi Igor contra unei sume de 30 000 lei, fără ca să-și stingă obligațiunea față de Bezzubov Alexei, ca într-un final ambii să se eschiveze de la contactele cu acesta.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Salețchi Ecaterina, prin care a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Apelanta a menționat că, i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, la accesul la justiție, dreptul la prezentarea probelor și a egalității armelor părților în proces, evidențiind faptul că, la examinarea cauzei i s-a îngădit dreptul la expunerea poziției sale și prezentării probelor, toate documentele fiindu-i prezentate în limba de stat pe care nu o posedă, iar la toate cererile și demersurile sale nu a primit un careva răspuns rezonabil.

La fel, instanța de fond de la bun început neobiectiv a purces la examinarea cauzei încălcând normele procesual-penale prin punerea asupra vinovăției ei pînă la pronunțarea soluției pe caz.

Arată, că din motive necunoscute instanța de judecată era cointereseată în emiterea soluției pe caz cu încălcarea drepturilor și principiilor jale. De asemenea consideră că, la examinarea cauzei de către instanța de fond, au fost încălcate și

normele internaționale prin îngrădirea dreptului ei la apărare și împiedicării ei de a participa la audierea martorilor pe caz.

La fel, a solicitat audierea suplimentară a părții vătămate și a martorilor acuzării cu oferirea posibilității de a participa la audierea lor.

3.1. Sentința instanței de fond a fost contestată cu apel și de către inculpatul Bujac Vadim, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea unei pedepse mai blânde. În motivarea apelului a indicat că, sentința a fost emisă cu încălcări grave a drepturilor și libertăților sale, menționând că, de către el a fost semnat un acord de recunoaștere a vinovăției, ceea ce nu a fost luat în considerație la emiterea sentinței, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, și la punerea poziției sale asupra cazului în cadrul examinării cauzei date, or, instanța de la bun început a fost iparțială față de cauza dată, astfel fiind încălcat art. 8 și art. 19 Cod procedură penală, instanța demonstrând parțialitatea sa.

3.2. În ședința de judecată, procurorul, a solicitat admiterea apelurilor înaintate din alte motive decât cele invocate și în legătură cu modificările apărute la Legea penal nr. 179 din 26.07.2018 intrată în vigoare la 17.08.2018, la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, a solicitat excluderea agravantei prevăzută la c) –cauzarea prejudiciului în proporții considerabile, în rest să fie menținută sentința instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, au fost admise apelurile inculpaților Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina, casată parțial sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se recunoaște vinovat Bujac Vadim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani.

Se recunoaște vinovată Salețchi Ecaterina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul a exercita o activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani.

În rest, s-au menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, la momentul pronunțării sentinței, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția Legii nr.985-XV din 18.04.2002), cu indicii de calificare -escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, la emiterea sentinței instanța de fond a ținut cont de declarațiile părții vătămate Bezzubov Alexei, ale martorilor precum și de probele scrise ale cauzei printre care: conținutul procesului-verbal cu convorbirile de pe rețeaua de socializare „viber”, copia contractului împrumut a banilor.

Ne cătând la aceasta, instanța de apel a constatat că, motivarea soluției instanței de fond și anume constatarea că, în acțiunile inculpatei Salețchi Ecaterina persistă componența infracțiunii incriminate, fără a descrie fapta criminală considerată ca fiind dovedită contrazice prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, situație care necesită a fi corectată de instanța de apel prin reținerea în acțiunile inculpatului ca fiind dovedită a faptei prevăzute de 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prin probele cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în instanța de apel, confirmă că Salețchi Ecaterina în perioada lunii iunie 2015, împreună și de comun acord cu soțul său Bujac Vadim ambii originari și locuitori al XXX, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, au săvârșit o escrocherie în următoarele circumstanțe:

În perioada de timp menționată Bujac Vadim XXX prin intermediul siteului de anunțuri www.999.md, l-a contactat telefonic pe cet. Bezzubov Alexei, locuitor al or. Ungheni, care avea plasat un anunț potrivit căruia își vindea automobilul de model „Hyndai Coupe” n/î XXX la prețul de 3 600 euro.

Drept urmare, în vederea dobândirii automobilului lui Bezzubov Alexei, Bujac Vadim după mai multe negocieri purtate prin telefon, prin înșelăciune, l-a convins pe acesta din urmă ca să-i transmită automobilul pe care îl vindea, în datorie, obligându-se totodată ca într-o perioadă scurtă de timp să-i restituie banii, echivalentul costului acestuia.

Sub acest pretext bine chibzuit, la 21.06.2015, Salețchi Ecaterina, soția lui Bujac Vadim, a întocmit la notarul public, Plăcintă Sergiu, pe numele lui XXX, care avea împuternicire de la Bezzubov Alexei o procură, potrivit căreia ea împrumută de la acesta suma de 3 600 euro, echivalentul a 76 723 lei, care constituia de fapt costul automobilului de model „Hyndai Coupe” n/î XXX, cu condiția restituirii lor în termen de până la 21.12.2015.

Tot atunci, Odainic Renat, i-a transmis automobilul cu pricina și toate actele deținute.

Ulterior însă, după ce Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina au intrat în posesia automobilului de model „Hyndai Coupe” n/î XXX, la 31.07.2015, au reînmatriculat pe numele lui Salețchi Ecaterina, care mai apoi l-a găjat unei firme de creditare „Ceri-Credit” contra sumei de 26 262 lei, după care la 23.03.2016, l-a vândut cet. Cecoi Igor, contra unei sume de 30 000 lei, fără ca să-și stingă obligațiunea față de Bezzubov Alexei, ca într-un final ambii să se eschiveze de la contactele cu acesta.

Instanța de apel a menționat că, prin această constatare, nu va reține în acțiunile inculpaților Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina, agravanta prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din următoarele considerente.

Prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, au fost operate mai multe modificări la Codul penal, inclusiv acestea vizează norma de incriminare din această cauză, art. 190 Cod penal, potrivit căroră: ”La articolul 190, în dispoziția alineatului (1), textul înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul, „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de

comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”; în dispoziția alineatului (2), litera c) exclude.”

Astfel, agravanta de la alin. (2) al art. 190 înserat la lit. c), cu cauzarea de daune în proporții considerabile a fost exclusă, lăsându-și sediul juridic în componența alin. (1) din aceeași normă.

Revenind la circumstanțele concrete din această cauză, instanța de apel a constatat că, de fapt, calificativul care a fost exclus la lit. c) la alin. (2) al art. 190 Cod penal s-a inclus în alineatul (1) al aceluiași articol, astfel, acțiunile infracționale comise de inculpații Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina urmând a fi calificate la articolul 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu excluderea agravantei în proporții considerabile.

De asemenea, nu s-a reținut solicitarea inculpatei Salețchi Ecaterina privind achitarea sa, or, prin probele cauzei penale cercetate în instanța de fond și suplimentar în cea de apel, s-a demonstrat vinovăția acesteia de comiterea infracțiunii incriminate în circumstanțele descrise, totodată în ședința instanței de apel aceasta a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Astfel, concluzionându-se recunoașterea tacită a vinovăției, ori, intenția de neexecutare a angajamentelor asumate se demonstrează prin situația financiară neprielnică a inculpaților, unul din re era în penitenciar, iar cealaltă fără careva ocupație aducătoare de venit, necesară pentru realizarea angajamentelor asumate.

Ne cătând la faptul că, inculpatul Bujac Vadim a recunoscut parțial vinovăția de comiterea infracțiunii de escrocherie imputate, iar Salețchi Ecaterina și apărătorul acesteia pledează pentru emiterea unei hotărâri de achitare a acesteia, totuși vina acestora se dovedește integral prin probele administrate și cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, care fiind pertinente, concludente, utile veridice coroborează între ele și care combat argumentele atât a inculpaților cât și a apărătorilor acestora.

Instanța de apel a apreciat critic și ca o metodă de apărare a soției sale. declarațiile inculpatului Bujac Vadim depuse în instanța de apel, Salețchi Ecaterina nu cunoștea despre intenția sa de a duce în eroare partea vătămată Bezzubov Alexei, or, prin probele cauzei penale s-a confirmat contrariul.

Nu pot fi reținute motivele inculpatei că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, accesul la justiție, dreptul la prezentarea probelor a egalității armelor părților în proces, și că la examinarea cauzei i s-a îngădit dreptul la expunerea poziției sale și prezentării probelor, toate documentele fiindu-i prezentate în limba de stat pe care nu o posedă, iar la toate cererile și demersurile sale nu a primit un careva răspuns rezonabil, or, acestea sunt declarative, instanța de apel neconstatând careva abateri, totodată ea neînaintând careva demers privind traducerea actelor, iar toate măsurile procesuale și ședințele de judecată fiind petrecute cu prezența interpretului.

Nu s-a reținut nici argumentul că, instanța de fond s-a expus asupra vinovăției sale pînă la pronunțarea soluției pe caz, or, la materialele cauzei nu sunt prezente careva dovezi în acest sens, totodată de către inculpați nu au fost înaintate careva cereri de recuzare.

La fel, nu s-a reținut argumentul că, instanța a încălcat dreptul inculpatei la un proces echitabil prin faptul neexaminării cauzei în termen rezonabil, or, ședințele de judecată în instanța de fond au fost amîinate din cauza comportamentului inculpaților, care de mai multe ori refuzau să se prezinte în ședințele de judecată.

Nu s-a reținut nici argumentul apelantului Bujac Vadim care a indicat că i-a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, în faptul că a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța nu a ținut cont de el, or, la materialele cauzei, nu se regăsește un asemenea act.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul că, la examinarea cauzei instanța a demonstrat parțialitate, or, în asemenea caz, acesta era în drept să înainteze cerere de recuzare, care la cauza lipsește.

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de circumstanțele reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii că, infracțiunea a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 al Codul penal, se referă la infracțiuni mai puțin grave, au reparat dauna materială cauzată prin infracțiune, circumstanțe atenuate la examinarea cauzei n-au fost stabilite, de personalitatea acestora care anterior au mai fost în conflict cu legea executând pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunilor similare.

Din aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că, inculpații Bujac Vadim și Salețchi Ecaterina trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea acestora este posibilă, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita o activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani pentru inculpatul Bujac Vadim cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executarea în penitenciar pentru femeii de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita o activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani pentru inculpata Salețchi Ecaterina, ceea ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnăților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane și este perfect proporțională cu faptele comise.

Totodată, instanța de apel, nu a aplicat în privința inculpaților prevederile art. 84 Cod penal, or, sentința Judecătoriei Rîșcani din 22.09.2016, se află pe rol în Curtea de Apel Bălți, pe marginea cauzei nefiind pronunțată decizia.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, au contestat cu recursuri ordinare:

- avocatul Corina Movilă în numele inculpatei Salețchi Ecaterina, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Salețchi Ecaterina. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motivând că, instanțele au examinat cauza unilateral, în favoarea acuzării. De asemenea, s-a invocat că, inculpata nu cunoștea despre faptele lui Bujac Vadim;

- avocatul Natalia Uncu în numele inculpatului Bujac Vadim, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Bujac Vadim să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Recurentul invocă că, nu s-a luat în considerație recunoașterea vinovăției a inculpatului în ședința instanței de apel, astfel nu s-a ținut cont de prevederile art. 2, 7, 75-78 Cod penal.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele

cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Corina Movilă în numele inculpatei Salețchi Ecaterina:

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii au invocat ca temei pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Salețchi Ecaterina.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatei este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către avocatul inculpatei, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel care a menținut hotărârea primei instanțe, precum că, inculpata Salețchi Ecaterina, a comis infracțiunea prevăzută de art. art.190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cît privește temeiul invocat de recurent la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, precum că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal menționează că, recurentul nu a indicat în cererea de recurs ce încadrare juridică urmează a fi încadrată decât cea adusă lui Salețchi Ecaterina, ori, ultimul nu a argumentat acest fapt în cererea sa, astfel acest argument fiind neîntemeiat.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarant de avocatul Natalia Uncu în numele inculpatului Bujac Vadim:

Colegiul reține că, potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse mai blânde.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Privitor la pedeapsa stabilită lui Bujac Vadim de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 85 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Bujac Vadim a unei pedepse mai blânde, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei recalculări și reduceri a pedepsei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei mai blânde, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Corina Movilă în numele inculpatei Salețchi Ecaterina, de avocatul Natalia Uncu în numele inculpatului Bujac Vadim, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 10 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui **Bujac Vadim XXX și Salețchi Ecaterina XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **02 august 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan